

K zamisli o političnosti pojma pri Heglu

GREGOR MODER

Koreferent: SIMON HAJDINI

Če je Marx sploh kaj kritiziral pri Heglu in pri mladoheglovcih, potem je bila to natančno zamisel, da je lahko že pojem sam, se pravi tvorba človeške zavesti, nekaj imanentno političnega. In mar ni navsezadnje Hegel tega tudi sam priznal, ko je v Predgovoru k Orisu filozofije pravice zapisal, da filozofija tako in tako pride na prizorišče šele, ko je dejanskost že opravila svoje delo, in vsekakor prepozno, da bi lahko vanjo posegla – in ne le spoznala? Toda po drugi strani je Heglov pojem pojma ravno nekakšen poskus, kako zajeti to neskladje med dejanskostjo in njeno mislijo, in utemeljiti (politično) dejanskost pojma. Ta prispevek se bo posvetil metaforama gledališča in ponovitve, s pomočjo katerih je Hegel formuliral svojo rešitev, in poskusil skicirati Heglov odgovor na "performativni obrat" v humanistiki.